

388

1759. Φιρμάνιον, περὶ μὴ ἐνοχλήσεως τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων διὰ διαφόρους φόρους, μνημ. ἐν 190, σ. 21 (19/55).

389

1760. Κανονισμὸς 1 Ἰουνίου ἀρμοδιοτήτων τοῦ τούρκου διοικητοῦ ἐν Ἀγ. Ὁρει, ἐν 4, σ. 151–152.

«... γράφομεν τὰς παλαιὰς συνηθείας τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἐν πρώτοις ὁ ἀγᾶς μὴ κάμη καμμίαν κρίσιν μόνος του, ἢ νὰ πέρη τίποτες, ἢ νὰ παιδεύῃ χωρὶς καὶ τὴν θέλησιν τοῦ ναζήρη καὶ τῶν λοιπῶν Γερόντων. Τοὺς σεϊμένιδες νὰ μὴ πέμπῃ πουθενὰ χωρὶς τὴν θέλησιν τῶν ρηθέντων προεστῶν... Εἴ τι δέκατον ἤθελε τύχη νὰ μὴν μετέχῃ τίποτες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄνωθεν εἰσοδήματα νὰ εἶναι ὅλα τῆς Μέσης, καὶ νὰ ἔχῃ μόνον νὰ πέρη αὐτὸς δύο χιλιάδες ἄσπρα τὸν μῆνα καὶ ὅσα χαρατζοχάρτια ἤθελε γράψῃ, νὰ εἶναι ἐδικὰ του, πλὴν ἀπὸ δύο παράδες τὸ ἓνα καὶ πλεόν οὐχί. Μποκτζαλίκια καὶ ἀβαγέτια νὰ λείπουν. Καὶ ἀπὸ τὰς ἀνεγέρσεις τῶν ἐκκλησιῶν νὰ μὴ ζητῇ. Εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ἐγκρεμισμὸν δένδρου ἢ ὀσπιτίου ἢ εἰς φωτίαν τύχῃ τινὸς θάνατος, νὰ μὴ πέρη τίποτες. Εἰ δὲ καὶ φονευθῇ τινὰς ὑπὸ ἀνθρώπου, νὰ πέρη μόνον ἓνα φλωρὶ καὶ νὰ εἶναι ἐδικόν του καὶ νὰ τὸν καταγράψῃ. Καφφὲ ὀκάδες τέσσερες καὶ ζάχαρι ὀκάδες πέντε καὶ πλεόν οὐχί. Αὐτὰ ἅπαντα τὰ ὑπόκειται ὁ Ἀλῆ ἀγᾶς καὶ ὑπέγραψεν οἰκείαις χερσίν».

390

1760. Κανόνες ἀπὸ 22 Αὐγ. τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Λιβόρνου, μνημ. ἐν 108, σ. 13.

391

1761. «Τῶν ἁγίων Συνόδων τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας τῶν ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην συναθροισθεισῶν οἰκουμενικῶν τε καὶ τοπικῶν, νέα καὶ δαψιλεστάτη συνάθροισις... νῦν πρῶτον ἐλληνιστὶ μόνον ἐκδοθεῖσα... Σπυρίδωνος Μήλια... Ἐν Βενετίᾳ...» τ. 4–2.

392

1761. Συμπληρωματικὰ γραπτὰ ἔθιμα Σύρου, τῆς 12 Ἀπριλίου, ἐν 130, VIII, σ. 500.

«... ὅλοι εἰς μίαν βουλὴν καὶ γνώμην, σημειώνουμεν καὶ θέλομεν ὅτι ὅλα τὰ καπίτουλα τοῦ νησίου μας, ὅπου ἦτον ἔκπαλαι, νὰ εἶναι στερεὰ καὶ ἀμετάθετα· καὶ μερικὰ θέλομεν, ὅτι ὅποιος θέλει νὰ κάμῃ ἀλλαξία, ἢ ἀλλαξία καμομένη ὅπου νὰ εἶναι ἀπὸ πρᾶγμα ἀκίνητον,

